

ציפי איתי

במבט לאחור

כד / נוף, 1987, אבנית, 1250° - 24 x 24 x 30 ס"מ

BEIT AHARON KAHANA **בֵּית אַהֲרֹן כַּהֲנָא**

רח' רוקח 147, רמת-גן טל: 03-7523348

כפנה
Kahana

האמנית **ציפי איתי** חיה ויוצרת בנגב. השפעת המדבר ניכרת ביצירותיה הקרמיות. הגוונים השליטים בפסליה הם גוני המדבר, המרקמים נראים סחופי חול, והצורות המסוכמות, הכמעט צחיחות, מאזכרות את נופי הדרום ואת ברואי המדבר. בתערוכה הרטרואספקטיבית של האמנית מוצגים כדים, סידרת כדי-נוף ופסלי דמויות שנוצרו בשנות השמונים, המיצב "היכלות", שני פסלי רשמים מיכן ומגשים, "בקבוקי-מניפה", שנוצרו אף הם בהשראה יפנית, וכן סידרת קערות ואובייקטים נופיים.

השמות שנתנה האמנית לעבודותיה - "כד / נוף", "משפחה", "דמות", "היכלות" "אגרסל גלי", "מינחה", "עובר", "מטפסים לשום-מקום" - מבהירים כיצד הופכות הצורות המיכליות והמעוגלות הללו לצורות המאזכרות נופי מדבר, אוהלי מדבר, בדואים - דמויות אנוש חוליות שהן חלק מהנוף.

שילוב בין צורות אורגניות וצורות גיאומטריות מאפיין את עבודותיה של ציפי איתי; למרות שהצורות של עבודותיה מאזכרות דיונות בעלות תצורות סוגסטיביות ונופי טבע אורגניים - יש בעבודותיה גם שילוב של עיצוב ועיסוק במבניות.

האופן שבו נוגעת איתי ומפסלת את הכדים-נופים האנושיים שלה מניב צורות נשיות מקומרות ואף אירוטיות. פתחי הכדים נדמים כלוע פלוראלי חושני. בולט ניגוד בין הצורות המעוגלות והקימורים החלקים ונטולי הזיזים ובין הטקסטורה הגרגרית-חולית. המיצב "היכלות" (1992-1993) בנוי כתצריך המורכב מ-12 יחידות נפרדות; כל אחת דמוית דיונה חולית קמוטה, וכל אחת - למרות צורתה האורגנית, אנוסה ודחוקה אל תשתית גיאומטרית רבועה. כולן יחד מתאגדות, על גבי משטח שחור - לחלקת נוף אחת, מתגודדות בבדידותן ומתקהלות למעין משפחה.

הפסלים שנעשו בהשראת ביקורה ביפן, עשויים חומר בגוון אדמדם. אף הם נראים כאילו נולדו מתוך כד, ואף הם מינימליסטיים, אלא שצורותיהם אורגניות יותר, פחות מסוגנות ומנוסחות. הטקסטורה שלהם אינה עוד חולית-מדברית, אלא כשל אגדים, הכרוכים ומלפפים את הצורה הגלילית-כדית האמורפית ונראית כצמיחה. גם הפסלים "בקבוקי-מניפה" המסוגגנים והגיאומטריים מכולם, שייכים לקבוצת העבודות שנעשתה בהשראה יפנית. בניגוד לפסלים האחרים, המרקם שלהם חלק למגע. אך משהו מתחושת חולות המדבר עדיין מהדהד בגרגרי הצבע החום, הפזורים באופן ספוראדי ומחפים את הצורות הגיאומטריות. צורה זו הינה בעלת אפיונים אורגניים וסטרוקטוראליים בעת ובעונה אחת.

גם המגשים המלבניים החומים, הקרויים "רשמים מיכן", בולטים בפשטותם. הקווים הלבנים החורצים עליהם, שחלקם ישרי זווית וחלקם מעוקלים, נדמים כמסלולים עלומים הנראים ממבט-על. צורותיהם הפשוטות והמתוחכמות כאחד, נראות קמאיות ומאפשרות לפרש אותן בדרכים שונות.

אוצרת: אינה ארואטי.

דמות, 1987, אבנית, 1250⁰ - 16 x 18 x 36 ס"מ

כד / נוף, 1987, אבנית, 1250⁰, - 37 x 24 x 23 ס"מ

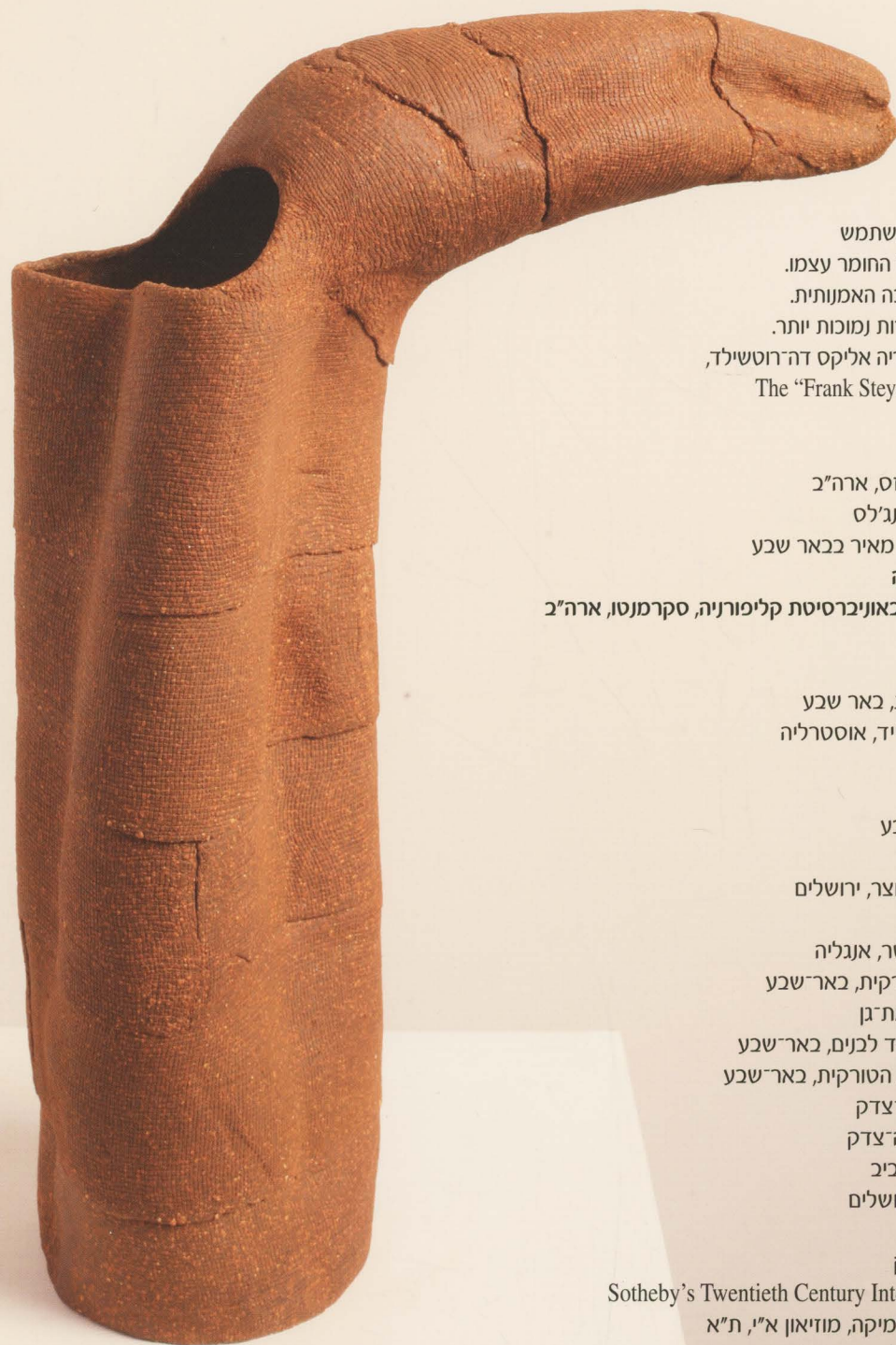
היכלות, 1992-93, אבניות, 1250⁰, 19 x 75 x 140 ס"מ

"מטפסים לשום מקום", 2000, אבנית עם עיסת נייר, 1250°, 37 x 40 x 40 ס"מ

"מנחה", 1997, אבנית, 1250°, - קוטר 41 ס"מ

ציפי איתי נולדה בבלגיה ב־1936, עלתה לישראל ב־1950. חיה בישוב עומר. ב־1973 החלה להלח סטודיו לקרמיקה. עובדת באבנית שרופה בחיזור, בטמפרטורה של 1,250° בטכניקות שונות של בנייה ביד. את החומר והחיפויים היא מרכיבה כמו ידיה, וגם תנור הגז הוא פיתוח עצמי שלה. היא ממעטת להשתמש בצבע חיפוי ובוחרת להשתמש במרקמים ובגוונים של החומר עצמו. המרכיב הפיסולי הולך ונעשה משמעותי בהמשך דרכה האמנותית. היא משלבת גם עיסת נייר וחימר, הנשרף בטמפרטורות נמוכות יותר. עבודותיה נמצאות באוספים של עיריית באר־שבע, גלריה אליקס דה־רוטשילד, מוזיאון א"י, אוסף פרטי של יעל נובק ו-The "Frank Steyart - Archief".

לימודים:

- 1960-62: למדה אמנות וקרמיקה באוניברסיטת קנזס, ארה"ב
- 1963: קרמיקה באוניברסיטת קליפורניה, לוס אנג'לס
- 1963-64: למדה בסטודיו של יוכבד מרקס ויהודית מאיר בבאר שבע
- 1972: קרמיקה בקולג' הטכני, קמברידג', אנגליה
- 1975: השתלמות בקרמיקה וטכנולוגיה קרמית באוניברסיטת קליפורניה, סקרמנטו, ארה"ב

הוראה:

- 1977-80: טכנולוגיה קרמית במרכז לאמנות חזותית, באר שבע
- 1981: הסדנה לקרמיקה במרכז לאמנויות, אדלייד, אוסטרליה

תערוכות:

- 1975 - תערוכה קבוצתית, קונסרבטוריון באר־שבע
- 1979 - תערוכה קבוצתית, עיריית באר־שבע
- 1987 - ביתן אליקס דה־רוטשילד, יריד חוצות היוצר, ירושלים
- 1988 - תערוכה קבוצתית, קרית האמנים, ערד
- 1989 - גלריה "פיטר סקוט", אוניברסיטת לנקסטר, אנגליה
- 1989 - "קרמיקה לגן", גלריה תחנת הרכבת הטורקית, באר־שבע
- 1992 - "ישראל-איסטנבול", בית אהרון כהנא, רמת־גן
- 1993 - "קרמיקה בעולם האמנות והעיצוב", בית יד לבנים, באר־שבע
- 1993 - הביאנלה לקרמיקה, גלריה תחנת הרכבת הטורקית, באר־שבע
- 1994 - "שולחן ערוך", גלריה שלוש שלוש, נווה־צדק
- 1994 - "רשמים מיפן", גלריה שלוש שלוש, נווה־צדק
- 1995/6 - "התשיעיה הקרמית", גלריה מגדל, תל־אביב
- 1996/7 - "פתחים ואור בירושלים", בית האמנים, ירושלים
- 1997 - "ברוח החומר", גן בית הנשיא, ירושלים
- 1997 - "מגדלים", גלריה שלוש שלוש, נוה צדק
- 1998 - Sotheby's Twentieth Century International and Israeli Studio Ceramics
- 2000 - "חרס אלפיים", הביאנלה הישראלית לקרמיקה, מוזיאון א"י, ת"א
- 2001 - "הצלחת", עיצוב קרמי, מכללת חנקין, חולון
- 2006 - תערוכת יחיד רטרוספקטיבית בבית אהרון כהנא, רמת־גן

מרץ-אפריל 2006

אוצר ראשי ומנהל אמנותי: מאיר אהרונסון. אוצרת: אינה ארואטי. צילום: רן ארדה. עיצוב גרפי: ברכה אלחסיד-גרומר. דפוס: אלי מאיר